

ŽUPNE OBAVIJESTI

VELIKI PONEDJELJAK – 7.30 + Kosec Marija god. i Ivan

VELIKI UTORAK – 7.30 + Vincek Dragutin, Kosec Pavlek i Mlakar Stjepan

VELIKA SRIJEDA – 7.30 + Mikulić Viktor god. i Marija

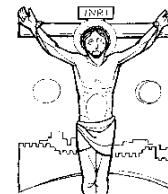
VELIKI ČETVRTAK - Dan ustanovljenja euharistije i svećeničkog reda

Misa posvete ulja u 10.00 - Katedrala Varaždin

Misa večere Gospodnje – 19.00

+ Katarina Vugrinec god. i Đuro i Novosel Ivan
- nakon svete mise – *Getsemanska ura (klanjanje)*

VELIKI PETAK - Dan Isusove muke i smrti na križu

17.00 – obredi Velikoga petka

VELIKA SUBOTA

Isus je u grobu, naša crkva će biti otvorena tijekom čitavoga dana!

20.00 – Vazmeno bdijenje - misa uskrsnuća
(blagoslov jela na završetku obreda)

NEDJELJA – USKRS

7.30 + župna (blagoslov jela na kraju sv. mise)

9.30 + Novosel Darko

11.00 + Hrastić Dragutin

ŽUPNE AKTIVNOSTI: djecijski zbor - po dogovoru.

Ministranti - četvrtak u 16.00

*Počinje se strašna muka
koju trpi Isus Bog.
Na što njega samo nuka
naroda grijeh nevoljnog.*

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 20 (281)

13. travnja 2014.

CVJETNICA - Nedjelja muke Gospodnje

Himan Kristu Kralju

*Slava, čast i hvala ti, spasitelju, Kralju Kriste,
Kom Hosana klicahu mala usta djece čiste.*

Izraelov Kralj si ti, Davidov o svjetli sine,
Što u ime Gospodnje dolaziš nam pun miline.

Zborovi te hvale svi u nebeskim darovima,
Smrtan čovjek ujedno i stvorenja, što ih ima.

Puk židovski nekada s palmama je tebe sreto,
S pjesmom, željom, molitvom
dolazimo mi ti eto.

Oni te veličahu još u smrtnom tijelu tvomu,
Mi ti sada pjevamo kao Kralju preslavnomu.

Milo njih si primio, i naš poklon primi tako,
Kralju dobar, milostiv,
koji ljubiš dobro svako.

Pričesna antifona

Oče moj,
ako me ne može
mimoći ova čaša
da je ne pijem,
neka bude volja tvoja.

PRIGRLI K SEBI SVOJ KRIŽ

Neki se jednostavan i siromašan čovjek nakon napornog radnog dana uvijek vraćao kući umoran i zlovoljan.

Zavidno bi promatrao ljude koji su se vozili automobilima ili sjedili za punim stolovima u kafićima.

"Ovima mora da je jako dobro", mrmljao je čovjek, skupljen u gužvi u tramvaju.

"Oni ne znaju što znači mučiti se... Njima cvjetaju ruže. Kad bi oni morali nositi križ koji ja nosim!"

Bog je vrlo strpljivo slušao čovjekove jadikovke, a jedne ga večeri pričeka na vratima njegove kuće.

"Ah, jesli to ti Gospodine, Bože?" upita čovjek kad ga vidje. "Ne pokušavaj me uopće udobrovoljiti, dobro znaš kako je težak križ koji si mi stavio na leđa" – dometne čovjek ljutito.

Bog mu se prijazno nasmiješi. "Dođi sa mnom, dat će ti mogućnost da odabereš drugi križ", reče.

Čovjek se odjednom nađe u velikoj prekrasnoj špilji. Bila je puna križeva: malih, laganih, velikih, teških, mekih... dragih kamenjem optočenim, grubih, glatkih.

"To su križevi koje nose ljudi ", reče mu Bog. "Izaberi jedan."

Čovjek mrzovoljno odbaci svoj križ u kut, protrla ruke i počne birati.

Isproba najprije jedan lagani... no bio je dugačak i nespretan za nošenje. Zatim je izabrao jedan uglačani, ali taj mu je žuljaо rame kao da je bio pun čavala. Dohvatio je sjajan srebrni križ, no preplavio ga osjećaj strašne osamljenosti i zaborava, pa ga je brzo vratio natrag. Isprobao je i mnoge druge križeve, ali svaki je imao neku manu.

Konačno, u polutami u kutu pronađe križ izlizan od nošenja, ni pretežak, ni nespretan, kao da je upravo za nj načinjen. Stavi ga na leđa i pobjedosno poviće: "Ovaj će uzeti!", te izide iz špilje.

Bog ga blago pogleda i u taj čas čovjek primijeti da je uzeo svoj stari križ, onaj koji bijaše bacio u kut kad je ušao u špilju, križ koji je nosio cijeloga života.

Naš nam Nebeski Otac u svojoj savršenoj očinskoj ljubavi nikad ne daje križ koji ne bismo mogli nositi. Prigrlimo zato, poput Isusa, svoj križ i prihvativimo ga kao Božji dar koji nam je dan kako bi nas ojačao i izgradio u upravo onakve ljude kakvima nas je Gospodin stvorio.

OČE, NEKA BUDE VOLJA TVOJA

Neki se pustinjak, dobar i tih čovjek, povukao duboko u pustinju. Živio je u krajnjoj oskudici, nastojeći svesrdno što potpunije prići Bogu.

U životu ćemo prolaziti kroz trenutke teške borbe, ponekad ćemo proživljavati tamu i duboke boli u kojima će nam biti teško prihvati volju Božju i bit ćemo u napasti da se obeshrabrimo. Isusovo držanje na Maslinskoj gori primjer je kako trebamo postupiti u takvim trenutcima: trebamo prigrli volju Božju, bez ikakvih ograničenja i bez ikakvih uvjeta, poistovjetiti se s Božjom voljom kroz ustrajnu molitvu.

*'Budi hrabar, ti koji si trom i slab. Ne gubi nadu. Prestrašen si i tužan, svladan umorom i strahom od mučenja. Vjeruj, ja sam pobijedio svijet, a bio sam još uplašeniji; moja patnja rasla je proporcionalno sa zastrašujućom spoznjom uzroka te patnje. Gledaj kako hodam pred tobom ovim putem ispunjenim tolikim strahovima. Uhvati skut moje odjeće i osjetit ćeš strujanje snage koja ne će dopustiti da ti se u žilama sledi krv i udaljiti ćeš strah i užas. [...] Tvoj će duh ojačati, osobito kada osjetiš da si se približio mojim tragovima. Vjeran sam ti i ne ćeš te prepustiti iskušenjima koja prelaze granice tvoje snage, nego ćeš ti dati milost potrebnu da nadvlasaš sva iskušenja; ona će te ispuniti radošću kada se sjetiš da će se ova prolazna nevolja koju želim da podneseš pretvoriti u teret beskrajne slave.'*¹ Sveti Thomas More napisao je ove retke znajući da će mu za nekoliko dana odrubiti glavu.

I mi možemo danas odlučiti da ćemo ovaj trenutak Kristova života, poznat kao prvo žalosno otajstvo iz Gospine krunice, često, možda svakodnevno razmatrati. Osobito bismo ga mogli razmatrati kad nam je volju Božju teže otkriti u zbivanjima čiju sveukupnost možda ne možemo razumjeti. Tada možemo pribjeći strjelovitoj molitvi i reći: »*Volo quidquid vis, volo quia vis...*; hoću što ti hoćeš, hoću jer ti to hoćeš, hoću kako ti to hoćeš, hoću dokle god ti to hoćeš.«²

Župna statistika za mjesec ožujak 2014.

Kršteni: Lena Lakosil (Vladimir i Lucija r. Sekačić), Neli Fluks (Robert i Višnja r. Jagačić).

Umrlj: Ana Ružić r. Tuđan (r.1930.), Ivan Iko Horvatić (r. 1957.), Josip Kosec (r. 1954.), Antun Mišak (r. 1946.), Katica Majcen r. Mraz (r. 1926.)

Vjenčani: Branimir Paić i Dunja Šamec